

یادداشت

طرد شدگان" در توهم بازگشت به قدرت!

صادق کار

هر چه به موعد برگزاری "انتخابات" دوره آینده مجلس نزدیکتر می شویم، تلاشهای تبلیغاتی جناح های حکومتی به شمول خودی های پیشین رانده شده از قدرت برای فریب و جلب مشارکت مردم در آن بیشتر می شود و هر یک می کوشند با فریب و ترفندی مردم بریده از رژیم را به پای صندوق های رای بکشانند

روزنامه دنیای اقتصاد روز گذشته گزارش مختصری از تلاشهای دارودسته جریان روحانی موسوم به اعتدالیون و تحرکات این روزهای آنان برای تشویق وابستگان شان به کاندیدا شدن در "انتخابات" را منتشر کرد که حکایت از تصمیم آنان برای حضور در مضحکه انتخاباتی جناح حاکم دارد

دنیای اقتصاد در قسمتی از گزارش خود که با عنوان "دعوت سه جانبه اعتدالیون" منتشر کرد نوشت: "در این میان هرچند هنوز اصلاح طلبان و اعتدالیون برخلاف اصولگرایان به صورت رسمی تکلیف خود را برای ثبت نام در انتخابات مجلس روشن نکرده اند، اما آنطور که غلامرضا نوری قزلقه، رئیس فراکسیون مستقلین ولایتی مجلس در گفت و گو با «دنیای اقتصاد» اعلام کرد حسن روحانی، علی لاریجانی و اسحاق جهانگیری در حال تشویق و ترغیب چهره ها برای ثبت نام در انتخابات مجلس هستند

بهانه این دفعه جریان روحانی برای مشارکت در انتصابات فقهاتی ظاهرا مقابله با جریان موسوم به خالص سازی یا به تعبیر روزنامه هم میهن "راست رادیکال" است که به پیروان مصباح و پایداری چی ها اطلاق می کنند

روزنامه بهار نیوز نیز یک روز بعد از انتشار گزارش دنیای اقتصاد در گزارشی دیگری که با تیتراژ "نبرد طیف قالیباف": "و حداد با راست رادیکال" منتشر نمود همین نکته را برجسته کرد و از قول روزنامه هم میهن نوشت جریان خالص سازی از سوی راست رادیکال مدیریت می شود و به نظر می رسد بعد از حذف علی لاریجانی و نیروهای پیرامونی او، حالا به سراغ طیف تحت رهبری قالیباف و حداد عادل آمده است" این گفته را می توان به رفتن به کمک قالیباف و حداد در نبرد با راست رادیکال هم تعبیر کرد، اگر چه انگیزه های دیگری هم جریان کارگزاران برای شرکت در "انتخابات" هم قطعاً دارد

اینکه جنگ بر سر سهم از قدرت و ثروت از ابتدای بنیان گذاری جمهوری اسلامی بدون وقفه در جریان بوده است و همین اختلاف منشا "خالص سازی" های بسیاری شده است و تلاش برای یکدست کردن ته مانده جناح های رژیم هم نتوانسته به آن خاتمه دهد کمترین تردیدی وجود ندارد. با این حال به نظر می رسد این

مسئله عامدانه توسط جریان موسوم به اعتدالیون و طیفهایی از اصلاح طلبان که قصد شرکت در "انتخابات" را دارند بزرگنمایی و تبدیل به لولو می شود تا بتوانند شرکت شان در انتخابات فرمایشی را که قطعاً متقلبانه تر از گذشته خواهد بود توجیه کنند و مردم را با دوگانه انتخاب بین بد و بدتر قرار دهند. حتی درخواست عقب مانده محمد خاتمی برای به فراندوم گذاشتن موضوع حجاب هم نوعی سیگنال برای زمینه سازی شرکت در انتخابات مجلس است. گویا این جریانات با اینکه می دانند راهشان برای گذر از فیلترهای تعبیه شده نامحتملتر از گذشته است، و مردم هم به انتخابات فرمایشی و انتخاب بین بد و بدتر پشت کرده‌اند و به دنبال انقلاب هستند، نمی خواهند بپذیرند که دوران حکومت دینی در ایران به سر رسیده است.

در انتخابات گذشته مجلس که هنوز وضعیت اقتصادی و معیشتی مردم به وخامت امروز نبود و جنبش انقلابی زن، زندگی، آزادی شروع نشده بود، به اذعان علی جنتی تنها اندکی بیش از ۱۰ میلیون از جمعیت صاحب رای در انتخابات شرکت کردند. امروز به مراتب وضعیت از هر لحاظ بدتر و رژیم منفرتر و منزوی تر است و جنبشی انقلابی و مترقی در جریان است که به کابوس رژیم و امید مردم تبدیل شده است، نیمی از همان ۱۰ میلیون نفر نیز در این مدت ریزش کرده و در انتخاباتی که یقین دارند قلابیتر از گذشته است شرکت نخواهند کرد. بنا بر این اگر راه باریکه‌ای را هم برای مشارکت این جماعت جهت گرم کردن تنور انتخابات باز کنند، نه مردم در انتخابات شرکت می کنند که به آنها رای دهند و نه آنها را به مجلس راه خواهند داد. از این گذشته وقتی خودشان صحبت از خالص سازی حکومت می کنند و ادعا دارند که "راست رادیکال" گویا می خواهد دارودسته قالیباف و حداد عادل را تصفیه کند، آنها مگر ابله هستند راه را برای بازگشت کسانی که با کلی هزینه از رژیم تصفیه شان کرده‌اند، باز کنند، تا هر چه را که رشته‌اند پنبه کنند!

هیچ دلیل موجه‌ای هم در دست نیست که خامنه‌ای با جراحی افراد سرسپرده و نوکر صفتی مانند قالیباف و حداد موافقت کند.

در شرایطی که جنبش انقلابی و مترقی در کشور زنده و پویا جریان دارد، ظلم و ستم و بی عدالتی و فقر و فلاکت به حد اعلا رسیده‌است و همه ی تلاشهای تا کنونی برا اصلاح رژیم با مشیت آهنین جواب داده شده و مردم برای به زیر کشیدن رژیم و جایگزینی آن با جمهوری دمکرات و سکولار استوارتر و مصمم تر از هر زمانی هستند، تبلیغ و شرکت در انتخابات مجلس عملی ضد انقلابی، علیه خواست مردم، تأیید جنایات رژیم و خیانت به صدها جان باخته جنبش انقلابی زن، زندگی، آزادی و در خدمت تقویت رژیم و ادامه جنایات آن است، مردم دیگر فریب این ترفندها را نخواهند خورد و اصولاً برای آنانی که می خواهند نظام را به زیر بکشند، تفریری ندارد، که چه جناحی دست بالا را در قدرت داشته باشد. قالیباف و حداد همانقدر در جنایت و سرکوب و فجایع رفته بر کشور نقش داشته و دارند که دارودسته پایداری. به فرض مجال اگر طرفداران روحانی و اصلاح طلبان همه کرسی های مجلس را تصاحب می کردند، باز هم بدون اذن خامنه‌ای نمی توانستند منشا تغییر مثبتی در وضعیت فاجعه بار کشور بشوند بوجود آورند. کما اینکه ۱۶ سال با وجود در دست داشتن نهادهای قدرت نتوانستند تغییر پایداری بوجود آورند. این سیستم فقهاتی و حکومت دینی مستبد و ناکارآمد است که باید از میان برداشته شود!

از اعتراضات کارگران، معلمان و بازنشستگان و سایر مزد و حقوق بگیران برای افزایش دستمزد و حقوق و سایر مطالبات سندیکایی حمایت کنیم!

برقرار و مستحکم باد پیوند میان جنبش زن، زندگی آزادی با جنبش مطالباتی کارگران و مزد و حقوق بگیران!

کار کودک: علل و عواقب تداوم فقر بخش چهاردهم
برنامه بین المللی برای محو کار کودک
ژان مانیات

عمر غم برنامه ها برای ریشه کنی کار کودک هنوز قریب 6 میلیون

رسیدگی به کار کودک در طرحها و استراتژیهای ملی برای توسعه و کاهش فقر 3.3.

چنان که در ادامه مشاهده خواهد شد، علیرغم تعهدات بین المللی و تهیه طرحهای ملی پیشگیری و ریشه کنی کار کودک، رسیدگی به موضوع کار کودکان در برنامه ها و راهبردهای ملی برای توسعه و کاهش فقر بسیار محدود است. در ادامه این فصل ابتدا یک نگاه کلی به کشورهای آمریکای لاتین خواهیم انداخت برنامه های توسعه ملی بیانیه های رسمی اهداف، اولیتهای و راهبردهای اقدامات برای توسعه اند که این یا آن کشور در دوره زمانی خاصی دنبال خواهد کرد. در برخی کشورها تدوین این طرحها یک الزام قانونی است. به طور کلی، آنها به عنوان مرجع دوره های ریاست جمهوری تدوین می شوند. این کیفیت مزایا و معایب خود را دارد. از جمله مزیتها، امکان تغییر اولیتهای فعالیت دولت با در نظر گرفتن تغییرات در زمینه های ملی و بین المللی است، و به نظر می رسد مهمترین معایب آن تشدید رویه مرسوم است که وقتی دولتی تغییر می کند، مبتنی بر تمایل به نادیده گرفتن همه کارهای آن، غالباً شروع کار دولت بعدی از صفر است.

در این ارتباط، دولتها غالباً اولویت بالایی را برای اجرای بخشهایی از طرحها که "تأثیر کوتاه مدت بیشتری" دارند، قائل می شوند و اولویت پائینی را به سیاستها، برنامه ها و پروژه های با تأثیر میان مدت و بلندمدت می دهند. این امر از یک سو محدودیت سنگینی را بر اجرای سیاستهای دولتی فراتر از دوره معین می گذارد و از سوی دیگر مانعی برای پیشبرد موضوعاتی به شمار می رود که نیازمند سیاستهای میان مدت و بلندمدت اند. ریشه کن کردن کار کودکان بهترین نمونه از این دست سیاستهای اخیر است، مستلزم یک سیاست دولتی که دائماً در برنامه های توسعه ملی منعکس شود و نیز در اولیتهای اجرایی هر دولت جدید قرار گیرد و امکان ایجاد اصلاحات و پیشرفت را با تجدید نظر در اقداماتی با اثربخشی و کارایی بیشتر برای دستیابی به اهداف مورد نظر به واقع باز بگذارد.

علیرغم برنامه ها برای ریشه کنی کار کودک هنوز قریب 6 میلیون کودک در کشورهای آمریکای لاتین به کار کشیده شده اند

از 18 کشور آمریکای لاتین مورد مطالعه، پنج کشور طرحهای از این دست دارند
بولیوی: برنامه توسعه ملی 2006-2010،
برزیل: برنامه چند ساله 2008-2011،
کلمبیا: برنامه توسعه ملی 2006-2010،
کستاریکا: برنامه توسعه ملی 2006-2010،
مکزیک: برنامه توسعه ملی 2007-2012

همچنین در هنگام انجام این تحقیق، اکوادور در حال تصویب برنامه توسعه ملی 2007-2010 خود بود در پنج کشور (شیلی، السالوادور، پاراگوئه، پرو و جمهوری دومینیکن) هیچ برنامه توسعه ملی به درستی تدوین نشده است، از این رو ما برنامه های دولتی را، که در زمان انتخابات ریاست جمهوری ارائه شده بوده

است، به عنوان مرجع در نظر می گیریم

در سه کشور دستورالعمل‌های عمومی دولتی تدوین شده اند: گواتمالا (رهنمودهای عمومی دولتی ۲۰۰۴-۲۰۰۸)، پاناما (اهداف و آرمانهای دولت برای ۲۰۰۵-۲۰۰۹) و ونزوئلا (رهنمودهای عمومی برنامه توسعه اقتصادی و اجتماعی کشور ۲۰۰۱-۲۰۰۷)

آرژانتین چندین طرح و برنامه خاص دولتی دارد که با هم، نوعی برنامه توسعه ملی را تشکیل می دهند در اروگوئه یک طرح مشخص (طرح مراقبت اضطراری اجتماعی و برنامه درآمد شهروندان) و در هندوراس یک استراتژی برای کاهش فقر وجود دارد که به عنوان برنامه توسعه ملی عمل می کند. بالاخره نیکاراگوئه که در حال حاضر برنامه توسعه ملی ندارد و به نظر نمی رسد که استراتژی ای را برای کاهش فقر دنبال کند.

ذکر این نکته ضرور است که چندین کشور استراتژیهای ملی کاهش فقر را به درجات مختلف با برنامه های توسعه ملی آمیخته اند. در این میان دو نوع استراتژی برجسته اند: آنهایی که از ابتکار برای کشورهای فقیر دارای بدهی بالا ناشی می شوند و آنهایی که به کشورهایی تعلق دارند که از حمایت‌های لازم برای کاهش بدهی برخوردار اند.

بولیوی، هندوراس و نیکاراگوئه سه کشور (در میان ۱۸ کشور موضوع این مطالعه) اند که استراتژیهای را در چارچوب ابتکار فوق الذکر تدوین کرده اند.

راهبردهای کاهش فقر و برخی از طرحهایی که در چارچوب "ابتکار برای کشورهای فقیر دارای بدهی بالا" تدوین شده بودند و بایست تداوم بیشتری داشته باشند، نیز همانند برنامه های توسعه ملی تحت تأثیر تغییرات دولت قرار گرفتند.

چکیده 3.3.1

بررسی انجام شده به ما اجازه می دهد تأکید کنیم که علیرغم ابعاد بزرگ کار کودک در برخی از کشورها و تعهدات بین المللی همه آنها، موضوع کار کودک جزئی صریح از برنامه ها و راهبردهای همه کشورها، به استثنای چند مورد، برای توسعه و مبارزه با فقر است.

از ۱۸ کشور مورد تجزیه و تحلیل، تنها دو کشور موفق به طرح کامل مسئله شده اند: برزیل و کلمبیا، که نه تنها مشکل را ترسیم کرده اند، بلکه اهداف و اقدامات مشخص را پیش بینی، و حتی هزینه ها را کمیت بخشیده و تخصیص هزینه می کنند. دو کشور دیگر - بولیوی و اکوادور - به این موضوع اهمیت کافی می دهند، البته نه با عمق و دقت دو کشور قبلی.

چهار کشور - السالوادور، مکزیک، پاناما و پاراگوئه - با مسئله کار کودکان تماس می گیرند، اما به اقدامات مشخصی که باید انجام شوند، مسئولیتها و شاخصهای پیگیری، و تخمین هزینه ها نمی پردازند. همچنین باید تأکید کرد که برنامه های ملی پیشگیری و ریشه کنی کار کودکان منبعث از برنامه ها و استراتژیهای توسعه ملی اند، اما بخشی از آنها را تشکیل نمی دهند یا به درستی با این برنامه ها همساز نشده اند.

همچنین واضح است که در اکثر موارد هیچ سیاست دولتی در رابطه با کار کودکان وجود ندارد، زیرا این موضوع نه تنها از زمره اولویتهای ملی تعیین شده در آن برنامه ها و راهبردها نیست، بلکه چنان که گفته شد، غالباً هر دولت رویه جدیدی متفاوت از رویه دولت قبلی برای خود تعیین می کند؛ رویه ای که، با نادیده گرفتن طرحهای قبلی، ممکن است به کنار گذاشتن پیشنهادهای مهمی، که در برنامه‌های گذشته ارائه شده اند، بیانجامد (مانند مورد نیکاراگوئه).

متن اصلی حاوی تحلیل فشرده ای از وضع هر یک از ۱۸ کشور موضوع این تحقیق است. در ترجمه، به *

چکیده این تحلیلها اکتفا شده است

مبارزه متحدانه برای توقف اعدام ها و آزادی کلیه زندانیان سیاسی را تشدید کنیم!

ما از جنبش انقلابی زن، زندگی، آزادی حمایت می کنیم!

با زنان کارگر در کارخانه کروز چگونه رفتار می کنند

صادق

خبرگزاری "ایلنا" در روز سه شنبه این هفته گزارشی از جلسه ی علیرضا محبوب دبیر کل خانه کارگر و دوتن دیگر از مسئولین اصلی این تشکل حکومتی که حول رفتار صاحبان شرکت قطعه سازی کروز و کارگران دور می زد با تنی چند از کارگران این کارخانه بزرگ صنعتی را منتشر کرد.

گذشته از سبب و علل انتشار آن، گزارش نامبرده تاحدود گویای وضعیت و شرایط دشوار و حق کشی و بی حقوقی کامل کارگران در رژیم اسلامی است که بر خلاف گفته محبوب "مختص یکی دو کارخانه" نیست و "عمومیت دارد. و بقول ضرب المثل معروف "مشت نمونه خروار است

در این واحد عظیم صنعتی که در جاده مخصوص تهران کرج قرار دارد، ۱۲ هزار کارگر کار می کنند که قریب ۸۰ درصد شان زن هستند و خط تولید کلا در کنترل زنان قرار دارد و مردها بیشتر امور خدماتی و لجستیکی را انجام می دهند

کروز مبتکر و پیشگام در ابداع قراردادهای یک ماهه است

در گزارش به موارد قانون شکنانه متعددی در کروز اشاره می شود، جریمه و کسر دستمزد در صورت تحویل ندادن تعداد قطعات تعیین شده توسط کارفرما، رد نکردن حق بیمه منطبق با تخصص و مهارت کارگران، محدودیت برای ازدواج، عدم پرداخت حقوق بازنشستگی مطابق قانون کارهای سخت و زیان آور، امتناع از اجرای طبقه بندی مشاغل، رواج بیماری های شغلی همچون واریس، دیسک، دست درد به خاطر غیر استاندارد بودن وسایل تولید، رد نکردن گزارش حوادث شغلی منجر به آسیب دیدگی، جریمه و کسر دستمزد، گرفتن رضایت نامه اجباری از کارگران در هنگام بازنشستگی مبنی بر داشتن سلامت کامل. اینها بخشی از قانون شکنی های کارفرما هستند که در گزارش به آنها اشاراتی رفته است

اما کارفرما به همه این قانون شکنی ها و فشارها هم غنا نکرده، و خود قانون هم وضع کرده است. آنطور که در گزارش آمده قرار داد یک ماهه که به سرعت در همه جا رواج پیدا کرد از ابداعات جناب کارفرما ی کروز بوده است. اشکال این نوع قرارداد در آن است که به کارفرما اجازه می دهد کسانی که سالهای متمادی در کارخانه وی کار کرده اند را در صورت کوچکترین اعتراضی با پرداخت کمترین خسارت اخراج کند و با این کار امکان هر اعتراض حق خواهانه ای را به حداقل برساند

از قانون گذاری کارفرما بدتر اینکه وزارت کار که حفظ و نظارت بر انجام قانون کار از وظایف اصلی آن است، در مقابل این قانون گذاری و رواج آن میان سایر کارفرمایان هیچ گونه واکنش و کنشی بروز نداده است

البته این سکوت تأیید آمیز بی دلیل هم نیست چرا که همه ی سرمایه داران بزرگ بعد از انقلاب افراد نوکیسه و وابسته به قدرت هستند که با مصادره واحدهای تولیدی و استفاده از رانت و انواع تسهیلات حکومتی به قدرت و ثروت رسیده‌اند.

سکوت دبیر کل خانه کارگر

به گفته یکی از اعضای شوراهای اسلامی در همان هنگام ابداع و اجرای قرارداد یک ماهه خبر آن را به علیرضا محجوب که نماینده مجلس هم بود رساندند. او از واکنش محجوب چیزی نمی گوید، اما سکوت او در مورد واکنش محجوب معلوم می کند که، او در مقام نماینده مجلس و دبیر کل خانه کارگر هیچ اقدامی برای برخورد با کارفرما و حتی طرح قضیه در مجلس و دولت نکرده است.

نهایت کار شورای اسلامی در همه ی سالها که این وضعیت در کارخانه حاکم بوده است به گفته یکی از اعضای شورای اسلامی گزارش اوضاع به مدیر اداری اداره غرب تهران بوده است.

یکی از کارگران با سابقه پس از اشاره به عدم اجرای طبقه بندی مشاغل در خصوص تغییر قرار دادهای "سه ماهه به یک ماهه می گوید

قراردادهای ما ابتدا سه ماهه بود و سپس بعد از مدتی به قراردادهای یک ماهه تبدیل شد. اکثریت عناوین شغلی کارگر ساده رد شده اما بسیاری از افرادی که عناوین شغلی دیگر مانند اپراتور در احکام بازنشستگی شان آمده است، تا سالها به عنوان کارگر ساده رد شدند و این در حالی است که ماهیت کار آنان در مدت فعالیت خود تغییری نکرده است.

عضو شورای اسلامی نیز میگوید "شرایط سخت کاری در این شرکت حکمفرماست که توسط شورای اسلامی کار به اطلاع مدیر اداری اداره کار غرب استان تهران رسانده شده و تذکراتی داده شده است

اداره کار نیز که از موضوع مطلع شده اقدامی نکرده است

این عضو شورای اسلامی در ادامه افزوده است، "به مشکلات جسمی و روحی ناشی از فشار و شرایط سخت کاری در کروز می گوید: از بیماریهای شایع شغلی در کروز، یکی واریس پا به دلیل ایستادن ثابت در مدت طولانی است. همچنین چون در حالت ایستاده معمولاً با دستگاههای الکترونیکی کار می کنند، عمدتاً دچار مشکل دست هستند. در یک مورد حادثه کار که برای خانمی در دستش پلاتین گذاشته شد، شرکت تنها بیمه بیکاری رد کرده و برگه حادثه و گزارش حوادث کار ارائه نشده است

یکی از مشکلات زنان در موسسات خصوصی، ازدواج و بچه دار شدن است. در قانون کار حق استفاده از مرخصی زایمان، دادن شیر به کودک و بازگشت به کار زنان بعد از مرخصی زایمان به رسمیت شناخته شده اند. با این همه کارفرمایان بخش خصوصی نه تنها این قانون را اجرا نمی کنند، بلکه عموماً به غیر از موارد استثنایی که بواسطه تخصص ویژه بعضی از زنان به آنان نیاز مبرم دارند، اصولاً از استخدام زنان متاهل خودداری و زنان مجرد را بعد از ازدواج اخراج می کنند. در کارخانه قطعه سازی کروز نیز قضیه به همین منوال است.

عضو شورای اسلامی گوید. "قبلاً ازدواج در مجموعه کروز مشکلات حادی برای کارگر به همراه می آورد و در مواردی خانمها اخراج هم می شدند. هنوز هم به دلیل فشار کاری برای بسیاری ازدواج بسیار سخت است؛ زیرا نوع کار در این شرکت تعدادی است و برای مثال اگر قرار باشد کارگری 100 قطعه بزند، اگر این مقدار به 99 عدد کاهش یابد، از حقوق او کم خواهد شد

به عبارتی کارفرما خود را محق می داند برای زندگی خصوصی کارگران زن، و تشکیل خانواده و بچه دار شدن شان که امری خصوصی محسوب می شود تصمیم بگیرد و یک تبعیض دیگر را بر تبعیضات آنان بیفزاید.

گرفتن رضایت نامه اجباری سلامتی در هنگام بازنشستگی

کارفرما با وجود سخت و زیان آور بودن کار از اجرای قانون بازنشستگی کارهای سخت و زیان آور سر باز می زند. پس از ۲۰ سال کار با بازنشستگی کارگران موافقت می کند، اما حقوق بازنشستگی که تامین اجتماعی به به کارگر می دهد بجای ۳۰ روز را می دهد و سطح حقوق بازنشستگی بواسطه رد کردن دستمزد حداقل برای تامین اجتماعی نیز بسیار پایین است. در واقع این وظیفه اداره کار است که کارفرما را وادار به اجرای طبقه بندی مشاغل و تعیین موقعیت شغلی و تخصص کارگر نموده و حق بیمه و سابقه کار را بر مبنای موقعیت و سابقه واقعی کارگر تعیین کند. اما از انجام وظیفه شان طفره می روند. در عوض کارفرما که خوب می داند کارگری پس از ۲۰ سال کار در وضعیت حاکم بر کارخانه سالم به بازنشستگی نمی رسد، بطور غیر قانونی و برای پیشگیری از احتمال شکایت کارگر قبل از تصفیه حساب در نقش پزشک حاضر می شود و از کارگر رضایت نامه می گیرد. یکی از کارگران باز نشسته به خبرنگار ایلنا می گوید: "بنده بطور روشن و آشکار چندین پرونده پزشکی برای مشکلات ناشی از کار در کروز داشتم، اما قبل از بازنشستگی و در آستانه پایان دوره کاری، برگه تعهدی در برابر بنده قرار داده شد که در آن قید شده بود «هیچ مشکلی در هنگام رفتن از شرکت ندارم» که این برگه مورد اعتراض بسیاری از کارگران واقع شد."

در اینجا این سوال پیش می آید که هدف از انتشار گزارش نشست چند تن از سرکردگان خانه ی کارگر با چند تن از کارگران کارخانه کروز چیست؟ مگر نه این است که دهها سال است این وضعیت در این کلان واحد تولیدی وجود داشته و آنها هم در جریان آن قرار داشته اند؟ چطور بعد از این همه سال انفعال ب فکر طرح علنی موضوع برآمده اند؟ علت نزدیکی انتصابات مجلس و تدارک تبلیغاتی برای گرم کردن تنور انتصابات از طریق وعده های سرخرمندی و فرستادن محجوب به مجلس ارتجاع برای اجرای آنها ذکر می شود. چند روز پیشتر از این نیز یکی دیگر از رهبران شوراهای اسلامی صحبت از شرکت در انتصابات و از لزوم کاندیدا کردن ۲۹۰ نفر از جانب این تشکل خدمتگزار ارتجاع و سرمایه داری رانتهی برای نمایندگی مجلس صحبت به میان آورده بود. این تلاشهای ارتجاعی آنهم در شرایطی که ایران در تب و تاب انقلابی به سر می برد که به زیر کشیدن رژیم را هدف قرار داده گویای ماهیت واقعی این دارودسته ارتجاعی تنیده شده در قدرت می باشد. تلاشهایی که شکست آن پیشاپیش بر کسی پوشانده نیست، در خدمت پاسداری از حاکمیت پوسیده، فاسد و استثمارگر است.

از بند، بند این گزارش میشود فهمید که تا چه حد میان کارفرمایان و نهادهای و تشکلهای حکومتی کارگری بر سر بی حقوق سازی نیروی کار و تشدید فشار و استثمار همدستی وجود دارد. کارخانه قطعه سازی کروز تنها یک نمونه از همدستی همه اینها را نشان می دهد. تنها عامل موثری که می توانست و می تواند از این همه ستمگری که علیه نیروی کار اعمال می شود و فقر بی سابقه ای که از بابت آن گریبان ده ها میلیون نفر از جمعیت کشور را گرفته رهایی یافت، سازماندهی تشکلهای مستقل نه فقط برای دفاع از حقوق زحمتکشان بلکه برای به زیر کشیدن رژیمی است که باعث و بانی همه این بدبختی هاست و با وجود آن مردم رنگ خوشبختی را نخواهند دید!

ایجاد کار برای بیکاران وظیفه دولت است!

به بیکاران باید حقوق پرداخت شود و تحت پوشش تامین اجتماعی قرار داشته باشند!

بحران مسکن در مسیر انفجاری

صادق

در ۱۵ مرداد روزنامه ها در گزارش اولیه خود خبر از کشته شدن سه تن هنگام تخریب خانه ای نیمه ساخت واقع در منطقه ۱۹ تهران (خلایزیر) توسط ماموران شهرداری دادند. در خبرهای بعدی گفته شد در حین تخریب این خانه، ۳ خانه دیگر که در مجاورت آن قرار داشته زیر آور این خانه ویران و جمعا ۵ نفر از جمله دو افسر پلیس کشته شدند.

طبق برخی گزارشهای منتشر شده از حادثه و به نقل از کارشناسان مختلف، علت این حادثه نا آشنایی ماموران تخریب با فن تخریب و استفاده نابهنگام از لودر بوده که به جای شروع تخریب از سقف خانه تخریب را از پائین شروع کرده اند. از گزارشاتی که حول حادثه منتشر شد چنین بر می آید که یورش برای تخریب بقدری عجولانه و سریع به عمل آمده که افرادی که کشته شدند فرصت فرار از زیر آوار را نداشته اند.

طبق بعضی از گزارشها ماموران یک روز پیش از روز حادثه برای تخریب ساختمان به محل اعزام شده بودند اما به علت مقاومت عده ای کفن پوش در محل موفق به انجام کار خود نشده بودند. با وجود انتشار گزارشات و رواج شایعات متعدد اما هنوز فضایی پشت پرده حادثه مبهم مانده است. با وجود محرض بودن تقصیر شهرداری در حادثه اما جریانات و عوامل مرتبط با زاکانی مقصر را مافیای ساخت و ساز معرفی کردند. روزنامه همشهری که بودجه اش از درآمد شهرداری تهران تامین می شود، انگشت اتهام را بسوی جنبش جنبش انقلابی نشانه رفت و نوشت:

بدترین موج ساخت و ساز از مهرماه سال گذشته شروع شد. درست زمانی که اغتشاشات باعث ناآرامی هایی در خیابان های مرکزی شهر شده بود، کسانی از فرصت استفاده کردند و آجر روی آجر گذاشتند و زمین های بزرگ را تبدیل به شهرک کردند. "زاکانی نیز بعد از حادثه در نقش فاتحی که فتح و فتوحی کرده و ۵ نفر را به کشتن داده ظاهر شد و از دست اندرکاران آن تجلیل کرد

سبب و علت این حادثه هر چه که باشد، حکایت از بحرانی شدن وضعیت مسکن و افزایش درگیری حول آن دارد. تظاهرات عده‌ای کفن پوش برای جلوگیری از تخریب خانه‌ها گویای آن است. بحران مسکن با اینگونه برخوردها نه تنها قابل رفع نیست، بلکه روند انفجاری شدن آن شتابانتر خواهد شد. طبق گزارش‌های منتشر شده، هزینه مسکن طی یکی دو سال اخیر بیش از ۱۰۰ درصد بیشتر شده است و این هزینه نقش زیادی در افزایش تورم داشته است و بر معیشت مردم نیز اثر منفی گذاشته است. خبرهایی که از گور خوابی، کارتن خوابی، کانتینر و پشت خوابی و مهاجرت به شهرک‌های اطراف شهرهای بزرگ و متوسط منتشر شده، همه حاکی از تبدیل بحران مسکن به بحرانی انفجاری است. برخی از روزنامه‌ها اخیر خبر از کمیاب و گران شدن اجاره کانتینرها داده‌اند. شدت گیری بحران مسکن در یکی دو سال اخیر در حالی است که وعده ساخت یک میلیون مسکن سالیانه توسط رئیسی بعد از دو سال عملی نشده و این خلف وعده یک از عوامل گران شدن جهشی قیمت خانه و هزینه مسکن شده است.

بحرانی شدن وضعیت مسکن تداعی کننده بحران مسکن در محلات خارج از محدوده مانند خاک سفید، افسریه، زورآباد و ... است که در رویدادهای انقلاب ۵۷ تاثیر غیر قابل انکاری داشت. با این تفاوت که در آن هنگام وضعیت معیشتی مردم فقیر بهتر از امروز بود و فشارهای اجتماعی کمتر بود.

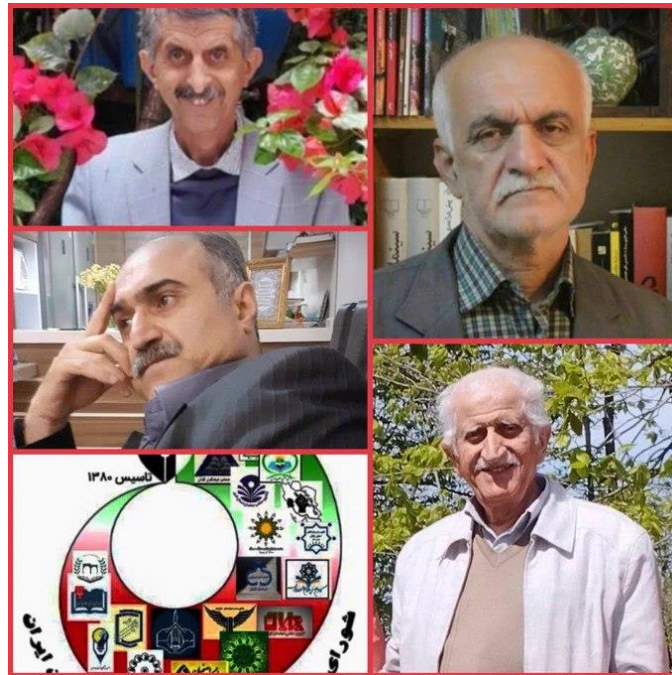
از همین رو تامین مسکن به یکی از شعارهای مردم تبدیل شد و خمینی از آن برای جلب حمایت حاشیه نشینان تا توانست بهره گرفت. او آخوندی بنام خسروشاهی را مامور خانه دار کردن مردم کرد، که البته نتوانست برای بی خانه‌ها کار بکند. در سالهای نخست بعد از انقلاب نیز به تعدادی از تعاونی‌های مسکن که توسط کارمندان و کارگران تشکیل شد، تسهیلاتی مثل زمین، وام داده شد و تعدادی هم صاحب خانه شدند. اما بعد از جنگ تسهیلات محدود و قطع شد. بحران مسکن البته دلایل مختلفی دارد.

افزایش جمعیت، گسترش مهاجرت از روستاها به شهرها و از شهرهای کوچک به شهرهای بزرگ، کالایی شدن زمین و مسکن، گران شدن هزینه‌های ساخت و ساز توسط شهرداری، افزایش تورم، بیکاری، درآمد و دستمزد نامکفی و قطع تسهیلات به تعاونی‌های مسکن هر یک به نوبه خود روی بحران مسکن تاثیر دارند. اما مقصر عمده این مسائل به ضعف و ناکارآمدی و فساد حاکم بر مسئولین رژیم و غیر پاسخگو بودن آنان بر می‌گردد. زاکانی شهردار پایتخت همه‌ی عیوب برشمرده شده را یکجا در خود دارد. بحران مسکن بحرانی سراسری است که با مدیریت کنونی حاکم بر کشور، قابل رفع که نیست هیچ، بلکه غامضتر هم خواهد شد. رفع بحران قبل از هر چیز مستلزم فراهم کردن شرایط برای تغییر مدیریت‌های کلان کشور و ستاندن مدیریت‌ها از امثال زاکانی‌ها به دست مردم است.

اتحاد، اعتراض، اعتصاب، نبرد تا رهایی!

نابود باد استبداد و بی عدالتی!

کار، رفاه، آزادی، کرامت انسانی!

نسل گذشته در کنار نسل های جدید هریک به شیوه خاص خود علیه رژیم استبدادی، برای آزادی، برابری و عدالت اجتماعی مشغول پیکارند درود بر معلمان مبارز و حق طلب
شنبه ۲۱ مرداد غلامرضا اکبر زاده باغبان، تیمور باقری (۶۹ساله) حسین مهدی زاده (۷۸ساله) و طهماسب سهرابی (۷۶ساله)
شریفترین معلمان بازنشسته‌ی گیلان به دلیل بیانیه‌های کانون صنفی معلمان گیلان و قطعنامه‌های شورای هماهنگی در دادگاه انقلاب رشت به اتهام تبلیغ علیه نظام محاکمه شدند

تجمع راهبران مترو در اعتراض به حذف سنوات ارفاقی مشاغل سخت و زیان‌آور
جمعی از راهبران مترو، ظهر امروز در اعتراض به برنامه توسعه هفتم تجمع کردند
تجمع راهبران مترو در اعتراض به حذف سنوات ارفاقی مشاغل سخت و زیان‌آور
به گزارش خبرنگار ایلنا، جمعی از راهبران مترو، ظهر امروز، دوشنبه ۲۳ مردادماه، در اعتراض به برنامه توسعه هفتم برای دومین بار
مقابل ایستگاه مترو بهارستان تجمع کردند
این راهبران به حذف سنوات ارفاقی کارگران مشاغل سخت و زیان‌آور معترض هستند. آن‌ها همچنین با اشاره به مصوبه‌ی امروز کمیسیون
تلفسیق مجلس می‌گویند: مشاغل سخت و زیان‌آور مترو در گروه الف است، که طبق مصوبه جدید کمیسیون تلفیق برای این گروه، سنوات
ارفاقی از ده سال به ۵ سال کاهش پیدا کرده است

درخواست این راهبران از نمایندگان مجلس، اجرای قانون فعلی در خصوص کارگران مشاغل سخت و زیان آور است. آن‌ها می‌گویند: تقسیم‌بندی ناعادلانه و غیرکارشناسی مشاغل سخت و زیان آور به سه گروه و تعیین سنوات ارفاقی غیر یکسان (الف: ۵ سال و ضریب ۲/۱، ب: ۷ سال و ضریب ۳/۱ و گروه دوم ب: ۱۰ سال و ضریب ۵/۱) که مصوب کمیسیون تلفیق بوده باید حذف شود و طبق قانون کنونی، سنوات ارفاقی برای تمام گروه‌های شغلی مشاغل سخت و زیان آور ۱۰ سال و هر سال سابقه معادل ۵/۱ سال محاسبه گردد.

تجمع کارگزاران مخابرات روستایی در چند استان/ از تبعیض خسته‌ایم
به گزارش خبرنگار ایلنا، امروز (بیست و دوم مرداد)، کارگزاران مخابرات روستایی در استان‌های خوزستان، لرستان و خراسان رضوی مقابل استانداری تجمع کردند.
نمایندگان کارگزاران می‌گویند: کارگزاران مخابرات روستایی طبق «ماده ۸۳ قانون الحاق برخی مواد به قانون تنظیم بخشی از مقررات مالی دولت (۲) مورخ ۰۴/۱۲/۱۳۹۳، بخشنامه شماره ۱۴۱۷۲۸ مورخ ۰۱/۰۸/۱۳۹۵ و وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی و رأی شماره ۹۷۰۹۹۷۰۹۰۶۰۱۰۱۱۳ مورخ ۲۰/۰۵/۱۳۹۷ هیأت تخصصی دیوان عدالت اداری» دارای قرارداد دائم شده و به استخدام شرکت مخابرات ایران درآمده‌اند ولی با این حال هنوز از تبعیضات در خصوص حقوق و مزایا رنج می‌برند.
آن‌ها مطالبات خود را اینگونه بیان کردند: رفع تبعیض در نظام پرداخت حقوق بین کارکنان شهری و روستایی؛ اصلاح تاریخ شمولیت پایه سنوات و طرح طبقه‌بندی کارگزاران از زمان خصوصی‌سازی شرکت مخابرات ایران طبق رای هیأت عمومی دیوان عدالت اداری؛ نظم بخشی به مسئله پرداخت حقوق در آخر هر ماه؛ رفع مشکلات بیمه تکمیلی و در نهایت برابری در شرایط و مزایای شغلی

ادامه اعتراض کارگران شرکت کارتن ایران به تأخیر در پرداخت حقوق و مخالفت با سختی کار
جمعی از کارگران شرکت کارتن ایران در تماس با خبرنگار ایلنا، از ادامه‌ی اعتراض کارگران به عملکرد مدیریت جدید مجموعه خبر دادند.
این کارگران امروز، سه‌شنبه ۲۴ مردادماه، برای سومین روز متوالی در داخل کارخانه تجمع کردند

اعتراض دوباره کارگران سرب و روی در زنجان
یک منبع کارگری در شهرستان زنجان به خبرنگار ایلنا گفت: روز گذشته تعدادی از کارگران شرکت سرب و روی زنجان برای وصول مطالبات صنفی خود دست به اعتراض صنفی زدند.
یکی از کارگران گفت: خواسته اصلی کارگران سرب و روی، اجرای ماده ۵۲ قانون کار و بازنگری طرح طبقه‌بندی مشاغل است

اعتراض کارگران شهرداری زاهدان به معوقات مزدی
به گزارش خبرنگار ایلنا، منابع کارگری در سیستان و بلوچستان اعلام کردند، صبح امروز (۲۱ مرداد ماه) گروهی از کارگران فضای سبز شهرداری زاهدان در ادامه پیگیری مطالبات مزدی خود تجمع کردند.
به گفته کارگران، از اردیبهشت ماه مطالبات مزدی آن‌ها پرداخت نشده و روز به روز بر بدهی‌های کارگران شهرداری زاهدان افزوده می‌شود.
در عین حال رامحل مناسبی از سوی مسئولان شهری مشاهده نمی‌کنیم

***برای تماس با نشریه "جنگ کارگری" می‌توانید با آدرس زیر تماس بگیرید:**

sabosob@gmail.com

***"جنگ کارگری" نشریه گروه کارگری حزب چپ ایران (فدائیان خلق) را**

می‌توانید در آدرس زیر ببینید:

<https://bepish.org/taxonomy/term/457>